

Θαβώριος Λόγος

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

«Δεύτε λάβετε φως
εκ του ανεσπέρου φωτός!»

Σαρώστε αυτό τον κωδικό
με την κάμερα
του κινητού σας
και γίνετε μέλος της
κοινότητας «Μεταμόρφωση»
στο Viber

Θαβώριος Λόγος

Διμηνιαία έκδοση ενημέρωσης και πνευματικής οικοδομής

ΕΚΔΟΤΗΣ:

Ιερός Ναός

Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης

Τηλ.: 2310-828 989

www.inmetamorfoseos.gr

Facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Υπεύθυνος Σύνταξης:

Αρχ/της του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου

Συντακτική ομάδα:

Αρχ/της του Οικουμενικού Θρόνου Νικόλαος Παπαγεωργίου

Γεώργιος Μπερμπερίδης

Δημήτριος Χότας

Δήμητρα Λαφάρα

Δομνίκη Μπαρμπαλιά

Ευαγγελία Κατραμίδου

*Οι απόψεις που παρουσιάζονται σε κάθε κείμενο - άρθρο εκφράζουν
το συγγραφέα αποκλειστικά και όχι τη συντακτική ομάδα του περιοδικού.*

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΑΣ

ΛΥΣΗΤΗΡΙΑ

ΔΙΑΒΟΡΑ

ΕΝΤΥΠΑ

ΟΙ ΕΘΙ-ΜΕΡΟΙ

ΕΠΙΧΡΩΣΕΙΣ

Ιερός Ναός
Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

Επισκεφθείτε μας στο... www.inmetamorfoseos.gr

Πού επενδύουμε τον χρόνο και την καρδιά μας;

Αν παρατηρήσουμε με ειλικρίνεια τη ζωή των ενοριών μας, θα διαπιστώσουμε ένα φαινόμενο που επαναλαμβάνεται σχεδόν παντού. Ο Όρθρος αρχίζει, οι ύμνοι ακούγονται μέσα στον ναό, οι ψάλτες και ο ιερέας δοξολογούν τον Θεό, όμως τα καθίσματα παραμένουν σε μεγάλο βαθμό άδεια. Καθώς όμως προχωρά η Θεία Λειτουργία, οι πιστοί αρχίζουν να καταφθάνουν και ο ναός γεμίζει απότομα.

Κάτι παρόμοιο συμβαίνει και το βράδυ της Αναστάσεως. Χιλιάδες άνθρωποι συγκεντρώνονται για να ακούσουν το «Χριστός Ανέστη», να λάβουν το Άγιο Φως και να ζήσουν τη μοναδική ατμόσφαιρα της μεγάλης νύχτας. Όμως, πολλές φορές, μόλις περάσουν λίγα λεπτά, οι αυλές αδειάζουν και η Θεία Λειτουργία συνεχίζεται με λιγότερους από εκείνους που πριν από λίγο είχαν κατακλύσει τον χώρο.

Το γεγονός αυτό δεν πρέπει να μας οδηγήσει σε κατάκριση κανενός, αλλά σε έναν ειλικρινή προβληματισμό. Γιατί άραγε συμβαίνει; Είναι θέμα χρόνου; Είναι θέμα κούρασης; Είναι θέμα αντοχών;

Η απάντηση δίνεται από τον ίδιο τον Χριστό στο Ευαγγέλιο «*ὅπου γάρ ἐστὶν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν, ἐκεῖ ἔσται καὶ ἡ καρδιά ὑμῶν*». Εκεί όπου βρίσκεται ο θησαυρός μας, εκεί βρίσκεται και η καρδιά μας. Εκεί αφιερώνουμε τον χρόνο μας, εκεί καταθέτουμε το ενδιαφέρον

μας, εκεί βρίσκουμε υπομονή, δύναμη και αντοχή.

Αρκεί να σκεφτούμε πόσο διαφορετικά συμπεριφερόμαστε όταν πρόκειται για κάτι που πραγματικά αγαπάμε. Για έναν σημαντικό αγώνα, για μια μεγάλη συναυλία, για ένα γεγονός που μας ενθουσιάζει, μπορούμε να περιμένουμε ώρες ολόκληρες χωρίς παράπονο. Μπορούμε να στεκόμαστε όρθιοι, να υπομένουμε τη ζέστη, την κούραση και την ταλαιπωρία χωρίς να γογγύζουμε. Κι όμως, όταν βρεθούμε στον ναό, πολλές φορές λίγα λεπτά μάς φαίνονται πολλά.

Ίσως γιατί έχουμε λησμονήσει τι πραγματικά συμβαίνει μέσα στη Θεία Λειτουργία. Η Εκκλησία δεν είναι ένας χώρος συγκέντρωσης ανθρώπων για την τήρηση ενός εθίμου. Είναι ο τόπος όπου ο άνθρωπος συναντά τον ζώντα Χριστό. Ο ίδιος ο Κύριος μάς διαβεβαιώνει «*ὁ τρώγων μου τὴν σάρκα καὶ πίνων μου τὸ αἷμα ἐν ἐμοὶ μένει καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ*». Στη Θεία Ευχαριστία δεν ερχόμαστε απλώς για να προσευχηθούμε· ερχόμαστε για να ενωθούμε με τον Χριστό.

Οι πρώτοι χριστιανοί το είχαν κατανοήσει βαθιά αυτό. Γι' αυτό και οι Πράξεις των Αποστόλων μάς πληροφορούν ότι «*ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων καὶ τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου καὶ ταῖς προσευχαῖς*». Η συμμετοχή στη σύναξη της Εκκλησίας αποτε-

λούσε το κέντρο της ζωής τους. Δεν έψαχναν ευκαιρία να λείψουν αναζητούσαν τρόπο να είναι παρόντες.

Σήμερα πολλές φορές αντιμετωπίζουμε τη Θεία Λειτουργία ως μια θρησκευτική υποχρέωση που πρέπει απλώς να εκπληρωθεί. Όμως ο Χριστός δεν μας κάλεσε σε μια υποχρέωση. Μας κάλεσε σε μια σχέση «δεύτε προς με πάντες οί κοπιώντες και πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς». Η Εκκλησία είναι η απάντηση του Θεού στην κόπωση, στην αγωνία και στη μοναξιά του ανθρώπου.

Όταν χάνουμε τον Όρθρο, τα αναγνώσματα, τον Απόστολο και το Ευαγγέλιο, χάνουμε σταδιακά τη δυνατότητα να προετοιμαστούμε για τη μεγάλη συνάντηση με τον Κύριο. Γιατί μέσα από το Ευαγγέλιο μάς μιλά ο ίδιος ο Θεός «οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος Θεοῦ». Όπως το σώμα χρειάζεται τροφή, έτσι και η ψυχή έχει ανάγκη τον λόγο του Θεού.

Ο απόστολος Παύλος μάς προτρέπει να έχουμε το βλέμμα στραμμένο ψηλά «τὰ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστός ἐστίν». Όμως πολλές φορές η καθημερινότητα, οι μέριμνες, οι διασκεδάσεις και οι βιοτικές υποχρεώσεις καταλαμβάνουν τόσο χώρο μέσα μας, ώστε ο Θεός να περιορίζεται στο περιθώριο της ζωής μας.

Κι όμως, ο Χριστός μας υπενθυμίζει ότι «ζητεῖτε πρῶτον τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ, καὶ ταῦτα πάντα προστεθή-

σεται ὑμῖν». Δεν μας ζητά να Τον τοποθετήσουμε τελευταίο ανάμεσα στις ασχολίες μας, αλλά πρώτο μέσα στην καρδιά μας.

Ας αναρωτηθούμε λοιπόν με ειλικρίνεια πού βρίσκεται ο θησαυρός μας; Σε όσα πρόσκαιρα μας ενθουσιάζουν για λίγο ή σε Εκείνον που νίκησε τον θάνατο και χάρισε στον κόσμο την αιώνια ζωή;

Αν μπορούμε να αφιερώσουμε ώρες για πράγματα που τελειώνουν, μπορούμε ασφαλώς να αφιερώσουμε λίγο χρόνο περισσότερο για Εκείνον που μας αγαπά «ἕως τέλους». Αν μπορούμε να περιμένουμε με υπομονή για μια επίγεια χαρά, μπορούμε να σταθούμε με ευλάβεια μπροστά στο Άγιο Ποτήριο, όπου μας περιμένει ο ίδιος ο Χριστός.

Ας φροντίσουμε λοιπόν να μην προσφέρουμε στον Θεό το περισσευμα του χρόνου μας, αλλά την πρώτη θέση της ζωής μας. Γιατί όταν ο άνθρωπος βάλει τον Χριστό στο κέντρο της καρδιάς του, τότε όλα αποκτούν το σωστό τους μέτρο και το αληθινό τους νόημα.

Και τότε η Κυριακή παύει να είναι μία συνήθεια ή αγγαρεία και γίνεται συνάντηση. Η Θεία Λειτουργία παύει να είναι μια υποχρέωση και γίνεται ζωή. Και ο ναός παύει να είναι ένας χώρος που επισκεπτόμαστε και γίνεται το σπίτι του Πατέρα μας, όπου μας περιμένει πάντοτε ο Αναστάς Κύριος.

Αρχιμανδρίτης του Οικουμενικού
Θρόνου

Νικόλαος Παπαγεωργίου

*Ανοιξιάτικη Αιμοδοσία κς Πανήγυρη
Ιερού Ναού Σωτήρος Χριστού «το Θαβώρ»*

« Είπε γέρων... »

Ένας νέος, ευγενής και πλούσιος, επιθύμησε να ακολουθήσει την ερημική ζωή. Έβραζε και βρήκε τον πιο αυστηρό Γέροντα στην έρημο και του ζήτησε να τον δεχτεί στην υποταγή του.

- Πήγαινε πρώτα να μοιράσεις τα υπάρχοντά σου στους Φτωχούς, για να εκτελέσεις την εντολή του Χριστού, τον συμβούλευε εκείνος, κι ύστερα θα σε δεχτώ.

Ο νέος έκανε πρόθυμα όπως του είπε ο Αββάς κι ελευθερωμένος πια από υλικές μέριμνες γύρισε πίσω.

- Τώρα θα μένεις σ' εκείνο το κελί, του υπέδειξε πάλι ο Γέροντας, χωρίς να μιλάς σε κανένα.

Πέντε ολόκληρα χρόνια αγωνιζόταν ο νέος στο κελί του και λέξη δεν έβγαλε από το στόμα του. Βλέποντας την ευλάβεια και την υπομονή του οι άλλοι αδελφοί, τον σέβονταν και τον τιμούσαν. Μια μέρα τον φώναξε στο κελί του ο Γέροντάς του και του είπε αυστηρά:

- Βλέπω πως, όχι μόνο δεν ωφελείσαι, παραμένοντας σε τούτο τον τόπο, μα κινδυνεύεις να χάσεις την ψυχή σου από τους επάνους που σου λένε οι αδελφοί, αφού μάλιστα δεν τους αξίζεις. Ετοιμάσου να φύγεις από την Αίγυπτο. Θα σε στείλω να μένεις σε Κοινόβιο.

Ο καλός υποτακτικός, χωρίς πάλι να βγάλει λέξη από το στόμα του, έκλινε το κεφάλι του, για να δείξει την υποταγή του, κι ετοιμάστηκε αμέσως για το μακρινό ταξίδι. Ο Γέροντάς του του έδωσε ένα συστατικό γράμμα για τον Ηγούμενο του Κοινοβίου, που τον παρακαλούσε να τον δεχτεί, μα λησμόνησε να του πει αν έπρεπε ή όχι να μιλήσει εκεί που θα πήγαινε.

Έτσι ο νέος, τηρώντας πιστά την εντολή του Γέροντα, δεν άνοιξε το στόμα του να βγάλει μιλιά εκεί που πήγε. Οι πιο πολλοί τον περνούσαν για άλαλο.

Ο Ηγούμενος του Κοινοβίου, για να βεβαιωθεί, τον έστειλε μια μέρα, που ήξερε πως ο ποταμός ήταν πλημμυρισμένος, να περάσει στην άλλη όχθη. Θ' αναγκαστεί να γυρίσει να πει πως δεν μπορεί να περάσει, συλλογίστηκε. Έστειλε κι άλλον αδελφό ξοπίσω του να δει τι θα κάνει.

Όταν έφτασε στο ποτάμι ο υποτακτικός και είδε πως ήταν αδύνατο να περάσει, γονάτισε και προσευχήθηκε. Τότε πλησίασε ένας κροκοδείλος από τον ποταμό και στάθηκε μπροστά του. Ο νέος ανέβηκε στην πλάτη του και το θηρίο τον έβγαλε στην άλλη όχθη.

Έκπληκτος ο αδελφός που τον παρακαλούδουσε, γύρισε στο Κοινόβιο και διηγήθηκε όσα είχαν γίνει μπροστά στα μάτια του. Από τότε ο Ηγούμενος και όλοι οι αδελφοί τον ευλαβούνταν σαν Άγιο. Ύστερα από λίγα χρόνια πέθανε ο καλός υποτακτικός κι ο Ηγούμενος έγραψε στον Γέροντά του: «Αν και μας έστειλες άνθρωπο άλαλο, όμως έζησε σαν Άγγελος ανάμεσά μας». Ποια ήταν η έκπληξή του όμως όταν ο Γέροντας του απάντησε πως ο μακάριος εκείνος άνθρωπος δεν ήταν καθόλου άλαλος, αλλά, χάρη στην εντολή του Πνευματικού του, είχε μείνει τόσα χρόνια αμίλητος!

Επιμέλεια
Λαφόρα Δήμητρα

Οι αλώσεις της Θεσσαλονίκης

Όλοι γνωρίζουν τις συνδηλώσεις της 29^{ης} Μαΐου του 1453. Πριν την πτώση όμως της Κωνσταντινούπολης, μία-μία οι περιοχές της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας είχαν περιέλθει στα χέρια των Οθωμανών· η Θεσσαλονίκη, ακριβώς 23 χρόνια και δύο μήνες νωρίτερα, στις 29 Μαρτίου του 1430.

Ήδη από το 1387 η Θεσσαλονίκη τελούσε φόρου υποτελής στον Βασιζήτ Α΄, ενώ τα επόμενα χρόνια δέχθηκε πολιορκίες και υπέστη καταστροφές. Η τελευταία πολιορκία άρχισε το 1422, με τον Σουλτάνο Μουράτ Β΄ να πυρπολεί το λιμάνι της πόλης. Από το επόμενο έτος, την υπεράσπιση ανέλαβε η αυτοκρατορία της Βενετίας, αλλά 8 χρόνια μετά, οι δυνάμεις του σουλτάνου αποδείχθηκαν ισχυρότερες. Οι Οθωμανοί εισέβαλαν στην πόλη, την λεηλάτησαν, σκότωσαν και αιχμαλώτισαν κατοίκους. Πολλές από τις ιστορικές εκκλησίες έγιναν τζαμιά, με πρώτη την Αχειροποιήτο, και διατηρήθηκαν έτσι μέχρι

την απελευθέρωση της πόλης το 1912. Τα γεγονότα της άλωσης κατέγραψε και διέσωσε ο Ιωάννης Αναγνώστης.

Εκτός από την άλωση από τους Οθωμανούς, η Θεσσαλονίκη γνώρισε στην ιστορία της άλλες δύο αλώσεις. Η πρώτη από αυτές συνέβη το έτος 904 από τους Σαρακηνούς-μουσουλμάνους που λυμαίνονταν περιοχές της Μεσογείου. Η δεύτερη έλαβε χώρα το 1185 με επιτιθέμενους τους Νορμανδούς, τους γνωστούς κατακτητές της Αγγλίας και της Νότιας Ιταλίας. Και στις δύο περιπτώσεις η πολιορκία κράτησε λίγες μέρες, ενώ η κατάληψη συνοδεύτηκε από αιματοχυσίες. Την άλωση από τους Σαρακηνούς κατέγραψε ο Ιωάννης Καμινιάτης, ενώ την κατάληψη από τους Νορμανδούς μάς διασώζει ο Μητροπολίτης της πόλης και περίφημος λόγιος του Μεσαίωνα Ευστάθιος.

*Επιμέλεια
Δημήτριος Χύτας
Ιερογάλτης*

Μ Ε Γ
Ε Β Δ Ο
2

Α Λ Η
Μ Α Δ Α
0 2 6

ΕΝΟΡΙΑ ΕΝ ΔΡΑΣΕΙ

Απρίλιος - Μάιος 2026

Εάν ο Μάρτιος είναι ο κατεξοχήν μήνας της Σαρακοστής, ο Απρίλιος είναι ο μήνας της Μεγάλης Εβδομάδας και της Ανάστασης. Η πορεία του Θεανθρώπου προς το εκούσιο Πάθος, είναι μια προτύπωση της πορείας κάθε ψυχής μέσα στον κόσμο, που αγωνίζεται για τη σωτηρία της. Συναντώντας αδιέξοδα που χρήζουν αλλαγή πορείας, βρίσκοντας εμπόδια, γονατίζοντας από το βάρος των ευθυνών, ενίοτε προδομένοι, μα συνεχίζοντας μέχρι τέλους.

Αυτή η πρώτη εβδομάδα του Απριλίου που διανύσαμε, χωρίς τους Χαιρετισμούς της Παναγίας, μας προετοίμασε για τα επερχόμενα γεγονότα της Μεγάλης Εβδομάδας. Μια προετοιμασία που σκοπό είχε την πνευματική μας αφύπνιση και εγρήγορηση. Σ' αυτό συνετέλεσε, εκτός των άλλων και συμπλήρωσε επίσης και η ευκαιρία που είχαμε ν' ακούσουμε κατανυκτικούς ύμνους των Αγίων αυτών ημερών, σε μια ιδιαίτερη πνευματική σύναξη. Στο 10ο «Πορεία προς το Πάθος», που πραγματοποιήθηκε την Τετάρτη 1 Απριλίου.

Προσπαθήσαμε, βαδίζοντας προς το τέλος της Σαρακοστής, να διατηρήσουμε το χαμόγελο και την αισιοδοξία μας, να μαλακώσει η καρδιά μας και να γεμίσουμε την ψυχή μας με πίστη και ελπίδα.

Στα πλαίσια των μηνιαίων σχολικών ακολουθιών, τελέστηκαν αυτή τη φορά για το μήνα Απρίλιο, Προηγιασμένες Θείες Λειτουργίες των Τιμίων Δώρων, με τη συμμετοχή όλων των σχολικών μονάδων της ενορίας μας.

Για το σημαντικό νόημα των ημερών συζήτησε ο πατήρ Νικόλαος, με τη δημοσιογράφο κ. Κλούντζου,

στα πλαίσια της εκπομπής «Μέρα με Χρώμα» της ΕΡΤ3. Το απόγευμα της ίδιας μέρας, στην Ακολουθία του Νυμφίου, ακούσαμε το τροπάριο της Κασσιανής μοναχής από το Βυζαντινό Χορό του Ναού, που πάντα μας συγκινεί.

Μετά την Ακολουθία του Νιπτήρος, όπου ο Χριστός πέφτει, γονατίζει και προσφέρεται εντελώς άδειος από κάθε εξουσία και κομπασμό, καθώς και του Ιερού Ευχελαίου, ξημέρωσε η πιο θλιμμένη Πέμπτη του χρόνου. Εκείνο το βράδυ, όλα πήραν το δρόμο τους. Οδήγησαν τον Κύριο σε μια δίκη παρωδία κι αποφάσισαν πως πρέπει να πεθάνει σαν κοινός εγκληματίας. Προδομένος, μόνος, εγκαταλελειμμένος, από κάθε ανθρώπινη παρηγοριά, Αυτός που θεράπευσε ασθενείς, που χόρτασε πεινασμένους, που παρηγόρησε τις ψυχές των ανθρώπων. Ένας βασιλιάς διαφορετικός που ήρθε να μας ελευθερώσει από τον τυραννικό ζυγό της αμαρτίας και του θανάτου. Ίσως το μόνο που χρειαζόταν να κάνουμε, ήταν να σταθούμε εκεί, κάτω από το Σταυρό. Χωρίς μεγάλα λόγια και υποσχέσεις. Να μην τον εγκαταλείψουμε.

Μετά τη Σταύρωση, ξεπρόβαλλε η πένθιμη Μεγάλη Παρασκευή. Την κρίσιμη ώρα, όταν όλοι έφυγαν ή σιώπησαν, ο ευσχήμων Ιωσήφ, ήρθε να φροντίσει χωρίς φόβο, το τίμιο σώμα του Χριστού. Ας γίνει πρότυπό μας. Να μη μας νοιάζει «τι θα πει ο κόσμος», όταν πρόκειται για το σωστό. Με πράξεις όχι με λόγια. Στην Εκκλησία μας, αλλά και στις απανταχού εκκλησίες της Ορθοδοξίας στολίστηκαν όλο το βράδυ οι Επιτάφιοι.

Ένας Επιτάφιος, υπέροχος, με

λιλά και άσπρα λουλούδια, τίποτε λιγότερο για τον Χριστό μας. Μακάρι να γινόταν έτσι και η καρδιά μας! Προσκυνήσαμε τα Πάθη και υμνολογήσαμε την Ταφή, προσδοκώντας την Ανάσταση.

Πλήθος κόσμου ακολούθησε την περιφορά του Επιταφίου, με αναμμένα κεριά, με κάθε μεγαλοπρέπεια, υπό τους ήχους μουσικής μπάντας.

Η αυλή του Ναού, ασφυκτικά γεμάτη για το βράδυ της Αναστάσεως. Τα πρόσωπά μας, φωτίστηκαν από τις αναμμένες λαμπάδες και αντανακλούσαν τη χαρά της Ανάστασης. Η καμπάνα ψάλλει μαζί μας. Λαμπρή. Χριστός Ανέστη!

Μια όμορφη, λατρευτική εβδομάδα έφθασε στην κορύφωσή της και έδωσε τη θέση της στη χαρά και την αισιοδοξία. Μετά την Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία, μοιράστηκαν κόκκινα αυγά, ως ευλογία, σε όλους τους συμμετέχοντες στην Ακολουθία, καθώς και στο νοσηλευτικό προσωπικό, τους ιατρούς, και τους νοσηλευόμενους του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου, την επόμενη μέρα, ως μικρό σημείο αγάπης, ευλογίας κι ελπίδας.

Την Τρίτη, 21 Απριλίου, μετά την εβδομάδα της Διακαινησίμου, παρακολουθήσαμε την τελευταία γι' αυτήν τη σεζόν, 12η συνάντηση, με την κ. Νέλη Βυζαντιάδου, με θέμα «Μπροστά στο τέλος», στα πλαίσια της Ακαδημίας Συναισθηματικής Αγωγής, δίνοντας ραντεβού για το φθινόπωρο.

Δύο μέρες μετά, 23 Απριλίου, ευχηθήκαμε χρόνια πολλά κι ευλογημένα στον εφημέριο του Ναού μας, πατέρα Γεώργιο, που είχε την ονομαστική του εορτή. Ενώ εόρτιες ευχές απευθύναμε και στον πατέρα Σεραφείμ, στις 6 Μαΐου, που αναμφίβολα, έχει συνδέσει τ' όνομά του με την ιστορία και την πορεία του Ιερού μας Ναού.

Ο Θεός να τους ενισχύει και να τους χαρίζει τη χάρη Του, με υγεία, ειρήνη κι ευλογία!

Την Κυριακή, 26 Απριλίου, πραγματοποιήθηκε για μια ακόμη φορά η εαρινή, εθελοντική αιμοδοσία, με επιτυχία, με τη συνδρομή του Ιπποκρατείου Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης και την πολλή αξιόλογη βοήθεια των εθελοντών ενοριτών μας. Οι μαθητές του 90ου Δημοτικού Σχολείου, με την ευγενική προτροπή των δασκάλων τους, δημιούργησαν ζωγραφίες που καλούσαν όλους στην αιμοδοσία του Ναού μας, στέλνοντας το δικό τους όμορφο μήνυμα αγάπης και προσφοράς. Συγχαρητήρια σε όλους!

Η ενοριακή μας κατασκήνωση «το Θαβώρ», συνεχώς εκσυγχρονίζεται και επιδιώκει όχι μόνο την κοινωνική και πνευματική καλλιέργεια των παιδιών μας, αλλά και την ασφαλή και σωστά οργανωμένη λειτουργία της σε όλα τα επίπεδα. Στα πλαίσια της προετοιμασίας για τη νέα κατασκηνωτική περίοδο, μια αντιπροσωπία στελεχών της κατασκήνωσης, συμμετείχε σε σεμινάριο πρώτων βοηθειών υπό τη διεύθυνση της εταιρείας vitamedico, με την πολύτιμη συμβολή του κ. Εδουάρδου Κελεσίδη, με τις ιδιαίτερες γνώσεις του, απαραίτητες για την ασφάλεια και την άμεση βοήθεια των κατασκηνωτών. Με την ευλογία του Μητροπολίτου μας κ. Φιλόθεου και τη συγχρηματοδότηση της Ιεράς Μονής Αγίας Θεοδώρας Θεσσαλονίκης, απέκτησε η Ενορία μας και Δεύτερο αυτοκίνητο, 9θέσιο αυτή τη φορά, για τις ανάγκες των δράσεων του «Θαβώρ». Να είναι ευλογημένο!

Το Σάββατο στις 16 Μαΐου, πραγματοποιήθηκε ημερήσια εκδρομή στο αγαπημένο μας, «το Θαβώρ» και την Ιερά Μονή Ακριτοχωρίου. Πολλοί ενορίτες, τίμησαν την ημέρα αυτή

τον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό της κατασκήνωσης, που είναι αφιερωμένος στο Σωτήρα Χριστό, και πήραν μέρος στην ιδιαίτερη χαρά και πνευματική αγαλλίαση της ενοριακής οικογένειας. Θεία Λειτουργία, πνευματικός λόγος, αρτοκλασία, σε συνδυασμό με το καλό φαγητό, το τραγούδι και το χορό, συνέθεσαν το σκηνικό μιας ακόμη όμορφης μέρας.

Τις δύο επόμενες μέρες, 17 & 18 Μαΐου, συμμετείχαμε στο παραδοσιακό γλέντι, στο χώρο του Ναού. Στο 8ο Καλλιτεχνικό Διήμερο, «Κρουντα Νταούλια», που σηματοδοτεί τη γιορτή λήξης όλων των δραστηριοτήτων της χρονιάς. Χορωδίες, χορευτικά συγκροτήματα του Ναού, έκθεση ζωγραφικής και άλλα. Όλη η Ενορία, μια αγκαλιά, υπό τους ήχους παραδοσιακών τραγουδιών, απ' όλα τα διαμερίσματα της Ελλάδας, με ζωντανή ορχήστρα και την ακούραστη, κρυστάλλινη φωνή του κ. Χρυσοβαλάντη Κραβαρίτη. Ακούραστοι και οι διακονούντες στην εκδήλωση, με ομοιόμορφα, πορτοκαλί μπλουζάκια, σαν να ήταν ένας μπαξές με πορτοκαλί μενεξέδες. Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους, ο Μητροπολίτης μας κ. Φιλόθεος και πολλοί ακόμη ιερείς. Το επόμενο Σαββατοκύριακο, παρακολουθήσαμε και θαυμάσαμε τη θεατρική ομάδα του Ναού μας «Άγιος Πορφύριος», που ανέβασε δύο θεατρικά έργα, τα «Παντρολογήματα» και «Αγριοαχλαδιά», σε σκηνοθεσία της κ. Χαράς Τουφεξή. Πολλές ευχές για όλους τους συμμετέχοντες και τους διοργανωτές! Και του χρόνου!

Το απόγευμα της Τετάρτης, 20 του μηνός, συμμετείχαμε στην Ακολουθία της 9ης Ωρας, της Αποδόσεως του Πάσχα, όπου ψάλλαμε για τελευταία φορά φέτος το «Χριστός Ανέστη», ενώ την επομένη εορτάσαμε

την Ανάληψη του Κυρίου. Ο Κύριος μπορεί να ανελήφθη, αλλά παραμένει πάντα κοντά μας, η μόνη ελπίδα και δύναμή μας, η καταφυγή μας. Οδηγεί τα βήματά μας στη λύτρωση, αρκεί να μένουμε συνδεδεμένοι μαζί Του.

Καθώς η σχολική χρονιά έφθανε στο τέλος της, η αγωνία των μαθητών, φοιτητών, για τις εξετάσεις εντεινόταν. Όπως κάθε χρόνο, η Εκκλησία μας αρωγός, τέλεσε Ιερά Παράκληση, υπέρ των εξεταζόμενων την Κυριακή στις 24 το μηνός. Συμπροσευχηθήκαμε να έχουν δύναμη τα παιδιά στον προσωπικό τους αγώνα, με τη χάρη του Θεού. Στο τέλος τους προσφέρθηκε, από μια Καινή Διαθήκη, ένα στυλό και μια εικόνα του Χριστού, να τα συντροφεύει και να παίρνουν δύναμη...

Πενήντα μέρες από την Ανάσταση, άλλη μία λαμπρή και ξεχωριστή μέρα ξημέρωσε, καθώς εορτάσαμε την κάθοδο του Αγίου Πνεύματος και την ίδρυση της Πρώτης χριστιανικής Εκκλησίας. Η μέρα της Πεντηκοστής, μια μέρα που μπορούμε να τη ζούμε κάθε μέρα μέσα στην Εκκλησία. Γιατί το Άγιο Πνεύμα παραμένει και ενεργεί μέσα της και φωτίζει τους πιστούς, ανάλογα με τη δεκτικότητά τους. Μια μέρα πριν, το Σάββατο 30 Μαΐου, Ψυχοσάββατο, τελέστηκε τρισάγιο όπως κάθε χρόνο.

Φεύγει ο χρόνος και τα χρόνια κυλούν με μεγάλη ταχύτητα. Ας παρακαλέσουμε τον Αναστάντα Κύριό μας να μας χαρίζει δύναμη και υπομονή στους πειρασμούς της ζωής, ώστε να παραμένουμε σταθεροί στην πίστη και να ομολογούμε πάντοτε, με τα λόγια αλλά κυρίως με τη ζωή μας, το χαρμόσυνο μήνυμα της Αναστάσεως: «Χριστός Ανέστη»!

Επιμέλεια:

Δομνίκη Μπαρμπαλιά

Ιερά Μητρόπολις Θεσσαλονίκης
Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως του Σωτήρος

ζήσε την εμπειρία από κοντά!

το Θαβώρ

καλοκαίρι 2026

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΤΙΚΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΙ

Για παιδιά και εφήβους

Α' περίοδος: 29 Ιουνίου έως και 6 Ιουλίου 2026

για αγόρια και κορίτσια από Γ' Δημοτικού* έως και Α' Γυμνασίου*

Β' περίοδος: 6 Ιουλίου έως και 13 Ιουλίου 2026

για αγόρια και κορίτσια από Γ' Δημοτικού* έως και Α' Γυμνασίου*

Γ' περίοδος: 13 Ιουλίου έως και 22 Ιουλίου 2026

για αγόρια και κορίτσια από Β' Γυμνασίου* έως και Γ' Λυκείου*

**πρόκειται για την σχολική τάξη που θα φοιτήσουν*

·Τιμή συμμετοχής: 150 ευρώ

·Συμμετοχή με voucher ΔΥΠΑ, ΕΦΚΑ & ΔΕΗ και οποιοδήποτε φορέα

Πληροφορίες: 697 20 56 408 (π. Νικόλαος)

Δελφών και Μιαούλη,

www.inmetamorfoseos.gr www.tothavor.gr

Facebook: το Θαβώρ, Instagram: tothavor

ΔΙΑΜΑΝΤΙΑ ΚΑΙ ΜΑΡΓΑΡΙΤΕΣ

Είπαν:

- Η ζωή είναι όμορφη ακόμα και όταν κλαις και τα δάκρυα τρέχουν στα μάγουλά σου, αλλά όταν κλαις δεν το σκέφτεσαι.
- Όλα τα πράγματα στην ζωή έχουν την ομορφιά τους αλλά δεν την βλέπουμε.
- Ο πιο ευτυχισμένος είτε βασιλιάς είτε χωριάτης, είναι αυτός που βρίσκει γαλήνη στο σπίτι του.
- Δεν υπάρχουν ούτε δύο άνθρωποι στον κόσμο που να βλέπουν την ζωή με τον ίδιο ακριβώς τρόπο.
- Οι άνθρωποι δεν προσέχουν ποτέ τι κάνουμε γι' αυτούς, όμως πάντα προσέχουν το τι δεν κάνουμε.
- Ποτέ μη πεις ψέματα σ' αυτόν που σ' εμπιστεύεται. Μην εμπιστεύεσαι όμως κάποιον που σου είπτε ψέματα.
- Να εκτιμάς αυτόν που δεν μπορεί να ζήσει χωρίς εσένα και μην κυνηγάς αυτόν που ζει ευτυχισμένα χωρίς εσένα.
- Αν θέλεις να έχεις αυτό που δεν είχες ποτέ, κάνε αυτό που δεν έκανες ποτέ.
- Κανείς δεν ζει τη ζωή που διαλέγει να ζήσει.
- Όταν ακούω ότι η ζωή είναι δύσκολη, πάντα θέλω να ρωτήσω... Δύσκολη σε σύγκριση με τι;
- Όλα όσα έχω μάθει για την ζωή, συνοψίζονται σε τρεις λέξεις. Η ζωή συνεχίζεται.
- Ένα μόνο γνωρίζουμε για τον Θεό: Ο Θεός είναι αυτό που δεν είμαστε εμείς.
- Το μεγαλύτερο λάθος που μπορεί να κάνεις στην ζωή είναι να φοβάσαι συνεχώς ότι κάποια στιγμή θα κάνεις λάθος.
- Η ελευθερία δεν έχει νόημα αν δεν περιλαμβάνει την ελευθερία τού να κάνεις λάθη.
- Το μόνο πραγματικό λάθος είναι αυτό από το οποίο δεν μαθαίνεις τίποτα.
- Η ζωή σταματά να έχει νόημα από την στιγμή που χάνεις την αίσθηση ότι είσαι αιώνιος.
- Η φύση δεν βιάζεται ποτέ, και όμως είναι πάντοτε στην ώρα της.
- Η φήμη είναι κάτι που πρέπει να κερδηθεί. Η τιμή είναι κάτι που δεν πρέπει να χαθεί.
- Εκείνο που ονομάζουμε μοίρα, στην ουσία είναι οι ανοησίες που κάνουμε.
- Η γνώση είναι θησαυρός, αλλά η πρακτική είναι το κλειδί.
- Η αρχή της νοημοσύνης είναι: Αν θέλεις να πάρεις, πρέπει πρώτα να δώσεις.
- Μπορεί να υπάρξει πατέρας που να μην αγαπά τα παιδιά του. Παππούς που να μην αγαπά τα εγγόνια του όχι.
- Να είσαι δίκαιος είναι καθήκον, να είσαι αγαθός είναι αρετή.

*Επιμέλεια:
Γεώργιος Μπερμπερίδης
Ιεροψάλτης*

Με αλεύρι και μεράκι!

Φουσκωτές πίτες για γέμισμα

ΥΛΙΚΑ

- 500 γρ. αλεύρι γ.ο.χ
- 310 ml γάλα
- 7 γρ. ξηρή μαγιά
- 1 κ.γ. ζάχαρη
- 7 γρ. αλάτι
- 1 κ.σ. ελαιόλαδο

ΕΚΤΕΛΕΣΗ:

Στον κάδο του μίξερ βάζουμε το γάλα, τη μαγιά, 1 κ.γ. ζάχαρη και περιμένουμε 10 λεπτά ώστε να ενεργοποιηθεί η μαγιά. Μετά τα 10 λεπτά προσθέτουμε το λάδι, το αλεύρι και το αλάτι και ζυμώνουμε. Μόλις γίνει ελαστικό το ζυμάρι το αφήνουμε στην άκρη για να διπλασιαστεί σε όγκο. Προθερμαίνουμε τον φούρνο στους 250°. Αφού φουσκώσει το κόβουμε σε ίσα κομμάτια ανάλογα πόσο μεγάλες θέλουμε να γίνουν οι πιτούλες. Τις ανοίγουμε με τον πλάστη περίπου 1 εκ. Προσοχή δε πρέπει να είναι ούτε πολύ λεπτές γιατί θα ξεραθούν ούτε υπερβολικά χοντρές γιατί δε θα φουσκώσουν. Ψήνουμε για 3-5 λεπτά ανάλογα τον φούρνο. Μπορούμε να τις γεμίσουμε είτε με αλμυρά είτε με γλυκά.

Επιμέλεια
Ευαγγελία Κατραμίδου

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ
ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ

ΔΕΛΦΩΝ - ΜΙΑΟΥΛΗ, ΤΗΛ. 2310 - 828 989

www.inmetamorfoseos.gr

facebook: Ιερός Ναός Μεταμορφώσεως Σωτήρος

Μικρή Πανύχυρη

**Η ΕΙΚΟΝΑ “ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ”
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΜΑΣ ΝΑΟΥ**

ΤΕΤΑΡΤΗ 10 προς
ΠΕΜΠΤΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

Άγρυπνία προς τιμή
της Ίερης Εικόνας
“**ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ**”

Έσπερινός - Λιτανεία -
Μικρός Άγιασμός -
Όρθρος -
Θεία Λειτουργία
7.30 μ.μ. - 0.30 π.μ.

ΠΕΜΠΤΗ 11 ΙΟΥΝΙΟΥ 2026

Έσπερινός καί τό Μικρό
Άπόδειπνο μέ
Χαιρετισμούς
στήν Παναγία “**ΑΞΙΟΝ ΕΣΤΙΝ**”
7.00 μ.μ. - 8.30 μ.μ.

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ:

Τακτική συγκοινωνία με
33 ΑΓ. ΠΑΝΤΑΛΕΗΜΩΝ, 7 ΑΓ. ΙΩΑΝΝΗΣ, 39 ΚΗΦΙΣΙΑ

ΜΕΤΡΟ:

Στάση: Μεταμόρφωση του Σωτήρος
Στάση ΦΛΕΜΙΝΓΚ